

WELL

Տարեկան զինը 10 ռուբլ, կէս տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաքաղաքացիք զիմում ևն ուղղակի
Тифлисъ. Редакція «Мшакъ»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր մասին 2 կօպէկ:

ԲՈՎ ԱՆԴԱԿՈՒԹԻԻՆ

Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նոր առաջնորդի առի-
թով: Նամակ Բաղուխ: Նամակ Հին-Նախիջևա-
նից: Ներքին Լուրեր:—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
Առաջին Լուրեր:—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ:—ՀԵՆԱԳԻՐ
ՆԵՐ:—ՓՍՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲՕԲՍԱ:

10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1
 0

ՀԱՐ ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԱՌԻԹՈՎ.

Առաջնորդարանն զնայելի հէնց այն օրը երբ նորին սրբազնութիւնը իր մօտ հրաւիրել էր Քիֆլիիս բոլոր քահանաներին նրանց հետ առաջին անգամ պաշտօնապէս խօսակցելու։ Թէպէտ իմ կարողութիւնիցս վեր ես սրբազանի տառճները մի առ մի գրելը բայց կաշխատեմ տառճներին իմաստը ճիշտ գուրբերել։ Սրբազանը այն միտքը յայտնեց, որ մտադիր է բոլոր եկեղեցեաց զաւթուած մի մի ուսումնարան բանալ և այդ ծանր գործի համար խնդրեց քահանաների աջակցութիւնը։ Գետոյ երկարօրէն խօսեց քահանայից մասին։ Նա ասեց. «Թէ մտնուլի միջոցով և թէ իմ այստեղ եղած ժամանակ տեղոյս քահանայից մասին քամբադաբար լաւ գաղափար չեմ կազմած։ Նստանձառնալով եմ ձեզանից շատերին, որոնք իրանց սուրբ կոչման համապատասխան վարք ու բարքի տէր չեն, ես եղբայրաբար խնդրում եմ այդպիսիներին ուղղել իրանց ապա թէ ոչ ես ստիպված կը լինեմ խնայող միջոցների դիմել։ Նստատնուած եմ քահանայից դուռնիքները բարւոքել, որի համար կը կազմեմ ընդհանուր ժողովներ, կ'ընտրուին ինքնապետներ, որոնք կ'ընտրեն ինքնապետները։ Ես իրաւունք չունենան ուրիշ միջոցներ դիմել օրական պարէնը հայթայթելու, երկրորդ՝ մտադիր եմ ուսում առած քահանաներ ունենալ։ Նստունել եմ Քիֆլիի համար քահանայ ձեռնադրել միայն նրան որոնք Ներսիսեան դպրոցը աւարտել են իբրեւ գրաւական իմ խոստմանս կտեսմ հաշտեալը,» եւ շուտով կը թողնեմ իմ առաջնորդական պաշտօնս, քան կը համաձայն վեմ քահանայ ձեռնադրել այնպիսի մի ձևին, որը Ներսիսեան դպրոցը աւարտած չէ։ Սրբազանի կարծիքով Քիֆլիիս համար 40 քահանայ բաւական է։ Սրբազանը երբ շատ մօտիկ ծանօթ լինելով այն քահանաներին հետ, որոնք բաղդի բերմամբ և կաշխատանքն աններելի միջոցներով այսօր առջին տեղին են բռնում, իսկ արմատաւ ներքէկտ են փնտցած, ասեց. «Գուք, բոլոր քահանաներդ, ինձ համար ըստ պաշտօնի և նոյն նշանակութիւնն ունէք, բայց թէ ձեզանից ոչ ոք չը ներդանայ, եթէ ես առ ժամաւորներին իրանց վայել գիւրքի պէտք չենմ»։—Նրբ մի նոր առաջնորդ գալիս մեզ մօտ, ամենքս անհամբեր սպասում էին թէ այդ իշխանաւորը ի՞նչ յոյսեր և խոստումներ պէտք է տայ ազգին։ Նստունել եմ իմ ձեռք խօսելու և ես նրա բերանից շատ

շատ զեղեցիկ մտադրութիւններ, նախ զճեր, լի յոյսերով խոստմունքներ, բայց պարզորով մեզ վրա խոր տապաւորութիւն զործում. «է՛հ, ասում ենք, այդ տես լի յոյսերով խոստմունքներ մենք շատ առջնորդներէյ լսել ենք, բայց ոչ մի հաստատ չէ մնացել իր խոստմանցը»: Ինչ արդեօք այսպիսի գաղափար ենք կոչմէլ որ հետե գառն փորձերը մեզ զրիկ են մի ասիկ նախապաշարման մէջ, մեզ վրա տրեք է թերահաւատութիւն կամ անհաւատութիւն:—Բայց միթէ միշտ խաբելու և լվելու ենք դատապարտված, այլքան արիւնքի փորձը մի՞թէ չը համոզեց և զգաստացրեց արդեօք մեր իշխանաւոր լին [թէ՛] ո՛րքան անվայել բան է խոստում և չը կատարել: Այո, անցեալը մեզ չառ տխուր տապաւորութիւն է թողել, ցեալով մեր սիրտը ճմլած է, բայց ներքին և ապագան փոխված պէտք է լինեն: ցեալում ժողովրդի հասկացողութիւնը քան էր, որքան և առաջնորդներ, ցեալի պահանջը ներկայի պահանջի համեմատել և նրանց մի աստիճանի վրա դնել կը նշանակէ ոչ անցեալը ձանաչել և ոչ ներկայի վրա հաւացողութիւն ունենալ: Ն[թէ] մինչև յսօր մեր առաջնորդները արշաւահանութիւն են վերաբերվել մեր պարբերական հրատարակութեանց մէջ և Լազոյ իրաւացի պահանջներին, զանգեր ենք ներկին, ներկայումս մեր առաջնորդի մար լրագրութիւնը նրա զլխաւոր ուղեցըն է ազդի վիշտերը իմանալու: Ահա սիկ Ա. սրբազանի եկեղեցու բեմի վրա արտասանած խօսքերը. «ես կարգված լսելով առաջնորդ, ինձ վրա այնքան ծանր պարտաւորութիւններ են դրած, որ մի նախ անգոր կամ սրբութեամբ կատարայց յուսով եմ որ ինձ կը նպաստէ մամուլը և նրանք, որոնք ցաւալեն և համախոհ ազգի յառաջադիմութեան—Չանցաւ շատ ժամանակ և ահա լսեց որ սրբազանը իր մօտ հրաւիրելով թիֆլիսի եկեղեցեաց ստորին պաշտօնեաներին, լազոններին և աւագ սարկաւազներին, առաջնորդ առաջիններին քահանայական սպաշտօնի համար կամ օրինաւոր կեցակայան տալու և կամ այժմէն իսկ զապրուստի մի ուրիշ միջոցին, և վերջինս ստրկաւազներին յայանեց, որ իր տեղ չաշխատեն թիֆլիսի համար քահանայ ձեռնադրվելու: Չանցաւ դարձեալ քանի օր և ահա սրբազանը հրաւիրելով մօտ բոլոր քահանաներին, առաջնորդներն իրանց միջից ընտել մի յանձնատեղակացած 6 հոգուց: Այդ յանձնատեղակայութեանութիւնն է ամենայն տեսակ ձևի և կարողազրելու գործերը (թէ իսիկ և թէ գաւառների) քննել, մի կայացնել և ապա առաջարկել կոնա. ի տատութիւն կամ ի անօրէնութիւն: Եւ յանձնատեղովի մի ուրիշ և աւելի նշանաւոր սպարտականութիւնն է՝ խորհել, ձեռն և գտնել միջոցներ քահանաների և զեղեցիկ ստորին պաշտօնեաների նիւթ

Վիճակը ասպահովացնելու: Յանձնաժողովը
արդեն կազմված է:

Եվ ի՞նչ յանձնաժողովը, ինչպէս խոստ է
կամենում է «Մեղուի» խորհուրդներին
սկսել իւրաքանչիւր քաջանային յատկաց
200 տուն ժողովուրդ, այն ժամանակ
կարծում եմ, որ յանձնաժողովի գոյութիւն
այդ հարցը մշակելու համար լոյրորովին
ւերելու է, որովհետեւ այդ միտքը իրազ
ծելու համար ոչ յանձնաժողով է հարմ
ւոր և ոչ մասնաժողով, այլ բաւական է
նորին սրբապետութիւնը այդ բանը ցան
նայ և խնդիրը ինքն ըստ ինքեան կը
ձուլի, առանց երկար ու բարակ մտածե
լէնք կարծում ենք որ քաջանաների ն
թական ապահովութիւնն ասած բանը
շատ ծանր խնդիր է: Քաջանաների ա
հովութեան խնդրին մենք այնպէս չենք
յուր, ինչպէս պ. Սպանդարեանը: Մեր կ
ծիքով քաջանան պետք է որոշակի իմա
թէ իր տարեկան ստանալիքը ո՞րքան է,
պէս զի ըստ այնմ վարէ իր կեանքը. ա
ցանկանում ենք որ քաջանան այլ ևս ո
բացկան չը լինի, մենք ցանկանում է
որ քաջանայի պատիւը և ինքնասիր
թիւնը իր տեղը մնայ, քաջանան պ
հական միջոցներով չը պիտի ապրի. ա
ցանկանում ենք ամենայն իրաւամբ, որ
ժողովրդի հոգեկան օրամագլուխութիւնը
րկած է դէպի սուրբ խորհուրդը, յանկ
նրա կրճէին պղնձէ թէփշին (սինի) չը դ
չի, մենք կամենում ենք, որ երբ ժողով
ը և եկեղեցի է դալիս ջերմեռանդութե
աղօթէ և ոչ թէ փող չունենալու պա
ռով կարմիր և դեղին ամթիթից, մեր
կութիւն, նպատակն է, որ պատիւ և միւ
թեան սուրբ խորհուրդները կատար
թորգ չը լինի, սակարկութիւն տեղիք
նենայ ժողովրդի և քաջանայի մէջ:
Չապէս մենք կուզենք, որ քաջա
այսօր կուշտ և վաղը քաղցած չը
նի, մեր ցանկութիւնն այն է, որ քաջ
ի մահից յետոյ նրա ընտանիքը դռնէ
ոք չընկնէ մի կտոր հացի համար:
նեւրի մեզ սանի, որ այսպիսի ծանր խ
ըն բուծելու համար, այս նշանաւոր և
գործին ցանկալի հետեանք տալու հ
բաւական չէ, որ ճ քաջանայ նստէ և
հէ:

Յանձնաժողովը եթէ կամենում է
սխառ՝ զործին օրինաւոր վախճան
պէտք է ժողովրդից չը հեռանայ: Թող
նաժողովը դիմէ ժողովրդին, այսինքն է
քանակիւ թաղից հրաւիրէ 1—1 կամ
նշանակութիւն ունեցող աշխարհական
և նրանց հետ խորհրդակցէ: Այո՛, ժո
ղի հետ պէտք է խորհրդակցել, որով
պատկոզն էլ, մկրտովն էլ, մեռնող
ուրեմն և փող աւոյն էլ ժողովուրդն

մինչև կարողացանք նկատել, ազնիւ և զգա-
սորեղ: Որովհետեւ ես բնիկ տաթևացի եմ, և
ժամանակ չէ որ այնտեղից հեռացել եմ, ու-
յոյս ունեմ թող կը տաք որ մի քանի տեղե-
թեւանից ես եւ տեղացեանմ՝ ձեր թղթկալի-
մանին:

Տաթևի վանքը ճանաչվում է այս րոպեիս արտասովոր դրությունում մէջ է իր ներքին և տաքին դրությունում: Վանքի արտաքինը այս պէս պակաս չէ Անիի առեղծակերպ... չը նայ որ Անին հարկաւոր տարիներ է որ միայն ուսանելի բնակարան է, իսկ Տաթևը մինչև ա էլ ունի սե հաճախած մարդիկ, խուսալիս ու զգեստաններ, որոնք կազմում են վանքի բնաւորութիւնը... Անին հեղհեղեղ մաշվում է մանակի հուովիւնից, իսկ Տաթևը, մեր այդ բնական հուովիւններից մէկը, քանդվում, նուս, աշխատանքում է մեր հայր-սուրբերի քով: Եթէ չեմ սխալվում, կարծեմ 1875 թ կանխին, Ստեփաննոս վարդապետ Մխիթար անուանով մէկը յաջորդի պաշտօնով եկա Տաթև վանքը: Պէտք է ասած որ մեր նախնիները թիւն վանքը իր բոլոր 100-ի չափ սենեակներ 8-ի չափ զարդադնելով, պարիսպներով և ապրանքան մտնել և հաստատ կերպով էին շինել: Մինչև այդ Մխիթարեանի գալը, բոլորովին խախտ և անշարժ դրություն մէջ էր: Մինչև այդ զարկովի գալը, վանքը թէպէտ և իր մի քանի կատարելիւններով չէր վերանորոգվում, բայց ամենապահ չէր էլ քանդվում, ինչպէս Մխիթարեանի ժամանակ և դորանից յետոյ: Այդ զարկեղ գոցէ ինքնասկզբութիւնից դրված ծածմ է բանի մի փոփոխութիւնների, և անսփոփանց չգնդը շինելու, աչքն էլ ցրել տալով սկսում է նոյն իսկ վանքի մէջ 40-ի կամարակապ, հաստատուն, վայելչաբեղ թիւն կազմող սենեակները քանդել, նոյնպէս սկսում է հանգստարանի փորագրած ծածկերը տալիս, վանքը կործանում, տաշում, ու զի վանքն հին միաշարկ սենեակներին վրա յայտնի նոր յարկ, իսկ թէ ուսումնարան չի համար... Մուսայիս արքայ, որ սենեակները դեռ է տալիս հայր սուրբ մարդու ուժը քան մարելով, պարիսպները, մինչև անգամ հիւսիսային կողմից գործ է դրել և բնութեան ոյժ, ուր, որը ի հարկէ, չատ անգամ ճեղք-ճեղք էր և հարեան սենեակների պատերը... Մի սենեակներին մէջքի վրա բարձրացնելով նոր յերկրեանը եւ խորտակվեցան նոր յարկի բուխիւնից: Մինչև այս օր էլ նոյն դրութեւն մնում է: Ոչ մի յաջորդ չը մտանայ վանքը քանդելու անխիղճ ուժ կողմ և մնացող մարակապ սենեակները մաքրել, որ եկող տաղիները իջանան ինչպէս առաջ և զիւրում: Ահա դուրս համար է որ այն յաճկի եկող ուխտաւորները տեսնելով այն թիւ գին սրբավայրի դրութիւնը և միջին անկապող ներք, բոլորովին հեռանում եւն և այլ եւ չեն լին: Յաջորդի անուանով եկած հայր սուրբներն իրենց գրգռելի վրա մտածելով, լուծաւոր վանքի կալուածները, ինչպէս խոստանալով համարված գիւղը, և զարաք խոսում համարում, չեմ իշխում որքան և այլն:

Գալով ուսումնարանին, ոչինչ չը կայ, չափերով, ոչ ուսուցիչ, ոչ մի սրտաքառ մարդ, հողայ, այլ միայն ցովակիմ վարդապետ քանց անուանով մէկը, հաւաքած 4-ից մինչև րեակն իր սենեակում, ուսուցանում է հայ աշակերտներին եւ երաժշտական առի:

Տաթևին այս ատոմիկներն հասնելուն պես
Էջմիածինն է, որովհետև ուշադրութիւն չէր
նում մի սրտացաւ և ճշմարիտ լուսաւորվա
ուգրակելու, այլ ուղարկում էր այնպիսի մ
րատ մեծի մասին անճշակաւ շահերը
դատում են վանքի օգուտներէց: Միթէ
միւթինը այդ բոլորը չէ լսում, մինչդեռ ս
լորը մշտ յայտնվում է, միթէ, չէ կարող

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՒԻՑ

Uwamuzi 9-1

Այս տարվայ ձեր լրագրի 14 համարի մէջ
դպրի Տաթևի թանգազին վանքի համար քա-
տեղեկութիւններ, որոնք բղխած էին, և

կել մի սրտացաւ վարդապետ կամ եպիսկոպոս, որ ուշադրութիւն դարձնէր կառավարներին և ուսումնա-րանը վերականգնելուն, միթէ չէ կարող մի մաս-նաւոր գումար նշանակել կամ մի գիւղի արդիւնքը նշանակել ուսումնարանը մշտապէս պահպանելու համար: Մենք հայերս, որոնք գիտենք Ղարաբաղի միտրապօլիտներին ժամանակակից վանքի կալուած-ներին դրութիւնը, որոնք ուսուցանում էին աս-տուածաբանութիւն, արամաբանութիւն և ուրիշ շատ գիտութիւններ, ախտաւոր ենք, անցեալի մասին: Այժմ մեծ ցաւ է պատճառում այցելուին տեսնելով այդ գրութիւնն մէջ և այն թանգազին հետքերը, որ մի ժամանակ առաջիններից էր հա-մարվում հայերիս մէջ, իսկ այժմ յետինն է:

Գ. Սիւնեցի

ՆԱՄԱԿ ՀԻՆ-ՆԱՌԻՋԵՆԱՆԻՑ

Մարտի 15-ին

Թիֆլիսում ոստիկանութիւնը միշտ անցաթիւ-թիւ է պահանջում օտարականներից, այսինքն դատաւարի ընտրիչներից: Կառավարութեան այս անօրինութիւնը նոր բան չէ. դա հիմնված է օ-րէնքների վրա և անհրաժեշտ է, որ ոչ ոք օրի-նաց հակառակ չը վարվի, միայն մի հանգամանք կայ, որի վրա շատ ցանկալի է որ կառավարու-թիւնը հարկաւոր ուշադրութիւն դարձնէր:

Բանը նրանում է, որ դիւզական ազգաբնակու-թիւնը շատ դժուարութիւնների է հանդիպում ան-ցաթիւթիւ ձեռք բերելու համար: Ուրիշ տեղերի վրա ոչինչ չունենալով՝ առեւտը՝ եւ խօսքս կը մասնաւորեմ միայն մեր, Նախիջևանի, գաւառի վրա: Այդտեղ անցաթիւթիւ արվում է միայն գա-ւառական կառավարութիւնից, ուստի և ամբողջ գաւառից, աւելի քան հարիւր վերստ հեռավորու-թիւններից հաւաքվում են Նախիջևանի գաւառա-կան կառավարութիւնից անցաթիւթիւ ստանալու: Մի երկու խօսքով բացատրենք այն կարգ-կանո-նը, որ տիրապետում է այդ կառավարութեան մէջ անցաթիւթիւ տալու վերաբերութեամբ:

Կիցքեք մի խեղճ դիւզական Աղուլիսից կամ-նում է գնալ օտարութիւն՝ իր և իր ընտանիքի տարեկան ապրուստը հայթայթելու համար. նա դիւզական հասարակութիւնից վերցնում է հար-կաւոր վկայականը՝ նրանով գաւառական կառա-վարութիւնից օրինաւոր անցաթիւթիւ ստանալու համար, նա նստում է փոստային սայլակը, կամ ֆուրգօն և զալիս Նախիջևան՝ այն մտքով, որ այնտեղ ստանայ անցաթիւթիւ և շարունակէ իր ճանապարհը: Նա հասնում է Նախիջևան և իս-կոյն ֆուրգօնից դուրս ցատկելով, նորան ընդառաջ են վազում մի կումար գրադիրներ ու տեղեկանայով նրա մտքի մասին, առաջարկում են նրան իրանց ծառայութիւնը: Գրադիրներից որին յաջողւում է՝ ստանում է նորիկից իր «ձեռնալարձը» և նորա համար մի երկուսով խնդրելով դրամ գաւառական տնտես-անում: Այնուհետեւ նա պէտք է սպասէ գաւառական ընդունելութեանը, որպէս զի թղթիկը նրան յանձնէ, բայց արդէն ժամի 12-ից անց լինելով՝ գաւառական տուն է գնացել, նա պարտաւորված է վերադառնալ ինչե-կան ֆուրգօնի մօտ և սպասել առաւօտեան: Բայց ֆուրգօնը վաղ առաւօտեան պէտք է դուրս գալ, ինչ անէ խեղճը. նա հազար ու մի թախանձան-քով համոզեցնում է ֆուրգօնչուն, որ իր դուրս գալը յետաձգէ մի երկու ժամով՝ մինչև ինքն ըս-տանայ իր անցաթիւթիւ: Առաւօտեան արեւը ծա-գած, չը ծագած՝ նա շտապում է գաւառական կառավարութիւնը, դեռ վաղ է և դիւանատունը բաց չէ. նա նստելով չէմբի վրա սպասում է: Քիչ քիչ զալիս հաւաքվում են նորա մօտ շատ ուրիշ անցաթիւթիւ խնդրողներ և այլ զանազաններ. նորա անհամբերութեամբ դէս ու դէն են թափա-ռում, պարկում են խումբ խումբ դիւանատան բակի ծառաստանի ներքեւ՝ սպասելով գաւառա-պետի գալտեսանը: Գալիս է վերջապէս գաւառա-պետը, տեսնում է մի երկու ժամ մինչև նա հերթա-կան հարկաւոր գործերն աւարտելով ընդունում է ինքնատուներին, հերթը մեր խեղճին՝ հասնելով՝ սր է ներկայացնում է իր թղթիկը: Գաւառապե-տը թղթիկի վրա մակագրելով՝ յանձնում է գրա-դիրներին հարկաւոր եղածը գրելու: Այնու յետ ժամերով պէտք է խեղճը սպասի մինչև գրադի-րները բարեհաճեն գրել իր թղթիկը, որը առնելով՝ արդեն գաւառական գանձարանն է շտապում՝ այնտեղից անցաթիւթիւ ստանալու համար: Սա-կայն արդէն վաղուց ժամի 12-ն անց լինելով

գանձարանը փակված է. խեղճը կորագրուի վե-րադառնում է ինչեւոր: Այնտեղ ֆուրգօնչին ար-դէն պարտաւորում է ճանապարհ ընկնելու և մեր խեղճը հաղիկ նրա մի գիւղից ծախսը խոստա-նալով՝ կարողանում է նրան այն գիւղը ևս պա-հել տալ, մինչև որ հետեւալ օրը գանձարանը դե-նալով ստանում է վերջապէս իր անցաթիւթիւ: Եւ այսպէս ամենաբարեկամ ճանապարհներում առ նուազ երեք օր է տեսնում, մինչև եկողը կա-ռավարութիւնից, բայց երեսուկայն պէտք է թէ ինչ է լինում դիւզականի հալը, եթէ իր քաղաքն հասնելու հետեւալ օրը կիրակի կամ տօն է՝ երբ դիւանատունը չէ բացվում, եթէ նրա հետեւալ օրը նոյնպէս տօն լինելով՝ նոյնպէս չէ բացվում և կամ գաւառապետը մի օր և ինչ պատճառով դիւանատուն չէ կարող գնալ. այն ժամանակ խեղճի յուսահատութեան էլ չափ չէ լինում. ամ-բողջ օրերով ինչեւորից դիւանատուն՝ դիւանատնից ինչեւն է թափառում: Եւ տեսնել եւ անձամբ որ այդպիսի դիւզականում մարդ պարտաւոր է եղել վճարելու քայլ անելու: Եւ այս կարգ-կանոնը եւ տեսնել եւ օրանից 7 տարի առաջ, նոյնը տեսնել եւ սորանից 2 տարի առաջ, Նախիջևանի գաւա-ռական կառավարութեան մէջ տեղի ունեցած վերանորոգութիւնից անմիջապէս յետոյ: Շատ դարձանալի չէ ուրեմն՝ եթէ շատերը այսպիսի դժուարութիւններին ենթարկվել չուզելով՝ բնիկ են անում առանց անցաթիւթիւ մնալ և կամ իրանց տեղը համեմելով ու տաճարապետի աւելորդ ծախ-սեր վճարելով՝ տեղական ոստիկանութեան միջո-ցով են բերել տալիս, թէն այս միջոցով էլ մի քանի ամիսներ է տեսնում՝ մինչև նրանց ձեռք է հասնում իրանց անցաթիւթիւ:

Այս այս պատճառներով շատ և շատ ցանկալի է, որ ոստիկանութիւնը ի նկատի առնէ մեր գա-ւառացիների դժուարութիւնը և նրանց թեթեւա-նելու միջոցներ տալ, այն է իրաւունք տրվել չի-րան կողմերում, կամ՝ եթէ այդ էլ չը լինի, դո-նէ Որդուբաթում եղող գաւառապետի օգնականին թելով արվի իր մասին (УЧАСТКЪ) ժողովրդեան անցաթիւթիւ տալու:

Ս. Մ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մարտի 17-ից կրկին սկսեց Տրատարակվել Մոս-կվայում «Русский Курьер» լրագիրը, որ երեք ամիս շարունակ դադարեցրած էր կառավարու-թեան կարգադրութեամբ:

Ավակօլի յետադիւ, խաւարատէր «Русь» շա-րաթաթիւթիւ յանկարծ հետեւալ համակրական կարծիք է յայտնում՝ հանգուցեալ կանցիլէր Գոր-չակօլի մասին, որ ձգարիտ է յայտնի էր, որպէս մարդասէր և ազատասէր մարդ: Ինչիսն Գորչա-կօլ, ասում է ուսաց խաւարատէր օրգանը, շատ զգայուն էր դէպի հասարակաց կարծիքը: Մամու-լը, մանաւանդ, պէտք է յիշի նրան երախտադի-տութեամբ նրա բուն ազատամիտ յարաբերու-թեան համար դէպի սոված խօսքը: Նա երբէք չէր ծնուած ուս պորթլիցիտներին իրանց քաղաքա-րի կան դադարեցնելու արդա յայտնութեան մէջ և առանսարակ կուսակից չէր բխրօրդատական ուղղութեան:

ՕԻԿԱՅԻՑ Գրիգոր քահանայ Խորանանձեան խնդրում է մեզ տպել իր հետեւալ հերքումը: «Պատական լրագիրը № 40 մէջ կարդացի մի սխալ լուր որ արտատպել էիք Ներսիսի «Պատկ» լրագրից: Յայտնում եմ որ ոչ իմ ձեռքով բանիկ-ը փող ուղարկված է և ոչ էլ երեք հատ թանգա-զին մատանիներ այժմ ուղարկված են: Եթէ լրա-գիր թղթակիցը դիտէ, ուղի հաղորդէ այն ինչ որ ձգարիտէ, և ոչ թէ անհիմն և սխալ տեղեկու-թիւններով մօլորեցնի միամիտ հասարակութիւնը»:

Ղազարի վիճակի Կողբ գիւղից մեզ գրում են: «Կարգաւոր ձեռք լրագրի այս տարվայ համարների ներքին լուրերում իբր թէ Կողբ գիւղում մի 28 տարեկան մարդ բռնաբարել է մի 4 տարեկան աղջկայ, պարտաւորութիւն ենք համարում յայտ-նել որ այդ տեսակ անցք Ղազարի վիճակի Կողբ գիւղում պատահած չէ, այլ գուցէ պատահել է Ներսիսի նահանգի Կողբ գիւղում»:

Լուր հաղորդողը Ներսիսի նահանգի Կողբ գիւղից էր մեզ նամակ գրել, և ոչ թէ Ղազարի վիճակի Կողբ գիւղից:

Մենք ստացանք Պարտկատանի Կալիթ քա-ղաքի Լիւաւա թաղի ընթերցարանական ընկերու-թեան տեսուչ Անդրէաս Գաւառեանից հետե-ւալ նամակը: «Քաջ զգալով ուսման տարածվե-լու օգուտը քաղաքիս Լիւաւա թաղի մէջ, այն ևս ընթերցարանի հիմնարկութեան միջոցով, տաճար-չափ երկտասարդներ ընկերութիւն կազմեցին, իւրաքանչիւրը նուիրելով մի մասնաւոր օժանդա-կութիւն, որը հաղիւ բաւականանայ նորակազմ ընթերցարանի կառավարանքը և յիմնադրի գրե-րի ծախքը ծածկելու: Ընթերցարանն արդէն բաց-ված է ներկայ մարտ ամսիս 5-ին: Ուստի Լիւա-ւա թաղի ընթերցարանի վարչութիւնը ամենա-խոնարհաբար յարգանքով դիմում է ձեզ, եթէ կարելի է մի օրինակ «Մշակ» բարեհաճել նու-րէն ընկերութեան ընթերցարանին: Մեծ. բժիշկ պ. Լեոն Տիգրանեանց ձեռք պատական լրագրի անցեալ 1882 թիւ 227 և 228 համարների բանա-սիրական բաժնում, իր «Համադարձորդական նը-կատողութիւններում» շատ ճիշտ նկարագրել է թաղիս ընկալաց դրութիւնը, որոնք հաղիւ կար-դանում են քրտնաթոր աշխատանքով հայթայթել իրանց ընտանեաց օրական պարէնը: Ընթերցա-րանի վարչութիւնը յուսով է, որ ձեռք աջակցու-թիւնը չէք խնայի այսպիսի բարեխաղաղ փորձի համար: Այնու ամենայնիւ ընթերցարանական վարչութիւնը խոստանում է, եթէ ապովայ վերջը իր ներթական կարողութիւնը ներէ, դարձեալ պարտաւորվելու է վճարել Լիւաւա թաղի ազգային ընթերցարանին ուղարկվելի «Մշակ» մի օրինա-կի բաժանորդագրելու: Այս երկուսը խնդրում գե-տեղել ձեռք լրագրի մի անիւնում, որպէս զի հա-մադրային նոյնպէս օգնութեան ձեռք կարկա-ռէին ընթերցարանիս յարատեւութեան համար նուիրելով ընթերցարանի գրքեր»:

Կ. Պօլսի հայոց լրագրիչները և վանի մեր թղթակիցը հաղորդում են, որ վանի վկայե-թի Շատան անուանված հայաբնակ գիւղա-քաղաքի և նրա շրջակայքի վրա, եօթն օր շարունակ առատ ձիւն տեղալուց յետոյ, ուժե-րոր օրը շրջակայ տարեկից ձիւնի ահապին կոյտեր սկսեցին դուրսի քաղաքի վրա, ուր 100-ի չափ չէնքերի կործանումն են պատճառում, որոնք փրտալիներ իսկ միտում են 59 հոգի հայ ընա-կիչները: Իսկ 99 հայեր, թէն ողջ, բայց ողոր-միկ վիճակի մէջ են այժմ, վիրաւորված, անտուն և անսնունդ են մնում: Աղթամարի կաթողիկոսը իմաց տուց Կ. Պօլսի շատախիցիների այդ աղետի մասին: Մի և նոյն ժամանակ Կ. Պօլսի պատրի-արք Ներսէսը «Թաղեր» է ներկայացրել Բ. Գրան, խնդրելով կառավարութեան գիտութիւնը թշուառ շատախիցիներին անմիջական օգնութիւն հասցնե-լու համար: Կ. Պօլսի լրագրիչները յայտ ունեն, որ թիւրքաց կառավարութիւնը օգնութիւն կը հասց-նէ թշուառներին:

Կ. Պօլսի «Մասիս» լրագիրը հաղորդում է որ նախկին հայ-կաթողիկոսի պատրիարք, կաթողիալ Հատուն, նորեւումս ներկայացրեց Հռօմի պապին մի պրօթէստ Հռօմի մէջ հիմնելու հայ-կաթողիկոս-րի մի բարձրագոյն աստուածաբանական դպրոց, հայերի մէջ կաթողիկոսութիւնը աջողութեամբ տա-րածելու համար: Ասում են որ այդ ծրագիրը ար-դէն ընդունված է և շուտով բացվելու է ինչեւալ բարձրագոյն դպրոցը:

«Racine» լրագրին հաղորդում են որ մի քանի անձինք դիտաւորութիւն ունեն կապալով վեր առ-նել Լէնկոյանի միջնաբերդի ջրերը, որոնք ոչ թէ միայն օգուտ կարող են բերել հիւանդ այցե-լուներին, բայց և առհասարակ դառնելով գեղե-ցիկ կլիմայում և գրեւի երկրում, ճանապարհորդ-ներին, առերեսներին էլ կարող են ներկայացնել ընդունելու ամեն վայելչութիւններ, երբ մարդ ձգտում է հանգստանալ քաղաքային յոգնեցուցիչ կեանքից:

Բաւական չէ որ «Արձագանք» շաբաթաթիւթի Ս. Պետրեբուրգի թղթակիցը Զաքարեանց և «Մե-ղուկ» Ս. Պետրեբուրգի թղթակիցը Լադոբեանց հանդէս են դուրս գալիս իրանց երեխայական մտքերով դասեր տալու «Մշակին», այժմ մի ինչ որ ալեքսանդրապօլսի Տէր-Միլաքեանցի էլ հա-նէ և դուրս եկել «Արձագանքի» մէջ իր երեխա-

յական խորհրդներով: Ամենածիծաղելին այն է որ պարոն յոյս և ցանկութիւն է յայտնում որ «Ար-ձագանքին» աջողվէր համեմա շխուժութիւն գցել «Մշակի» և «Մեղուկի» մէջ, կարծես թէ դա հա-րաւոր է: «Մշակը» և «Մեղուկը» եղել են և կը լինեն միշտ երկու ծայրայեղ, միմեանց հակառակ բանակներ, որոնց մէջ ոչինչ համեմաչիւթիւն երբէք չէ կարող լինել, որովհետեւ նրանց բաժա-նում է դադարեցնելու անհնչելի անդունդը: Քանի որ «Արձագանքի» ու «Մեղուկի» մէջ չը կարողացաւ հաստատուել որ և է համեմաչիւթ-թիւն, ուր մնաց որ այդ համեմաչիւթիւնը կար-դանայ հաստատուել «Մշակի» և «Մեղուկի» մէջ, ո-րոնք իրանց ուղղութեամբ միմեանցից շատ աւելի հեռու են, քան թէ «Մեղուկ» ու «Արձագանքը»:

ՄԵԼՂԻՆ հայոց ընթերցարանի հիմնադիրները ուղարկեցին մեզ մի նամակ հինգ տարադրու-թիւններով, հետեւալ բովանդակութեամբ: «Փե-տրվար ամսի 24-ին և 25-ին Մեղրիի ծխական դպրոցում բարեգործական նպատակով ներկայա-վեցաւ մեր բարբառով Մեղրիի կիսանքից «Շապլ կին» կառավարութիւնը, հեղինակութիւն Մ. Շա-հանյի: Ներկայացան առաջին օրը արական իսկ երկրորդ օրը իգական հասարակութեան նա-մար էր: Հնարիւն ասած հասարակութիւնը շատ սիրով ընդունեց տոմսակները: Գուրս գալով ներ-կայացման ծախքը, մնաց զուտ արդիւնք 23 բող-70 կօպէկ: Մեղրիում առաջին անգամն է, որ ներկայացան է սկսվում հայերէն լեզուով և հա-տարակութիւնը այդ ներկայացումների կրկնու-թիւն է պահանջում: Իսկ մենք շատ սիրով յանձ-նաւոր ենք լինում մեր կարողութեան չափ մը փութիկ ծառայութիւնը մասուցանել մեր հասա-րակութեանը: Բայց որովհետեւ Մեղրիի հասարա-կութիւնը դուրս էր մի օր և է ընթերցարանի պե-կատութիւնը, ուստի ներկայացան իր գոյացած 23 բող 70 կօպ. դամարի վրա աւելացնելով եւ 1 բող 30 կօպէկ, յայտնեցինք հասարակութեանը թէ մի ընթերցարան ունենալու համար, իբրեւ հիմք, ընծայում ենք մեր այս 25 բողը գումար և 30 հատ գրքեր, քան և հինգ բողը արժողու-թեամբ. և բայի սրանից դիմեցինք հասարակու-թեան դրամական օգնութեանը: Եղան անձինք, որոնք ընդունեցին մեր առաջարկութիւնը և նուի-րեցին փողեր, որոնց գումարը հասաւ 25 բողը: Կային դժբաղդապէս և այնպիսիներ, որոնք ոչ թէ միայն մերժեցին մեզ օր և է օժանդակութիւն բայց և սկսեցին ուրիշներին էլ համոզել մեզ չօք-նելու: Այնու ամենայնիւ հանգամանակութիւնը շա-րունակվում է և մինչև այժմ ստացած 50 բող գումարը մենք այսպէս կարգադրեցինք. 10 բող այստեղ տուինք գրքերի, 35 բողը յանձնեցինք միգանից Ս. Տէր-Զաքարեանցին որ շուտով թիւի լիակց գրքեր գրէ, իսկ մնացեալ 5 բողը էլ է մնաց ուրիշ կարիքներ հոգալու համար: Մենք դ տաւորութիւն ունենք Զատիկի տօնիցից յետոյ շա-րունակել մեր թատրոնական ներկայացումները: Եթէ հայերից գնանք ցանկացողներ որ և է կը պով օգնելու մեր ընթերցարանին, օրինակ մի գրքեր ուղարկելով, այսպիսիներ կարող են դիմ հետեւալ հասցեով. քրէշ Օրդուպէ, ԵՄ ՇԵՆՆԻ ՄԱՐԻ, հիմնադիրներից միին անունով. կամ թիւ հանրէս Տէր-Գրիգորեանցին, կամ Ստեփան Տէր-Զաքարեանցին, կամ Մատթէոս Շահանցին»:

Թեմական առաջնորդի հրամանով ամեն կիւս-կի, մեծ պատի ընթացքում, ԹԻՖԼԻՍԻ բողը հայոց եկեղեցիներում հայ քահանայներ սկսեցին քաղա-ներ ասել ժողովրդին: Քարոզիչներ ընտրել է նշանակել է ինքն առաջնորդը աւելի երիտասարդ և աւելի լուստարված քահանայներից, որոնք օր-նէ Ներսիսեան դպրոցում իրանց ուսման ընթաց-քը աւարտել են:

Լուսմ ենք որ Թիֆլիսի ձիաքաչ երկաթուղի-մի դիմ կանցնի և Կաթողիկոսայ փողոցի վրա Անտարակոյս դա շատ օդաւոր կը լինի, միայն մի թույլ կը տանք նկատել, որ Կաթողիկոսայ փողոցը, համեմատելով Կաթողիկոսի փողոցի և Կա-թողիկոսի պրօթէստիկան հետ, շատ նեղ է և շատ լաւ կը լինէր եթէ այդ նեղ փողոցը վրա դրվե-միայն մի զոյգ բէններ և ոչ թէ երկու զոյգ: Բովհետեւ երկու զոյգ բէնների կատարելապէս փողոցը կարգելը երթեկիւթիւնը Կաթողիկոսայ փողոց վրա, որ այնպէս էլ շատ նեղ է և որ ամենա-յաճախված փողոց լինելով ամբողջ քաղաքում, նրա միջով ոչ թէ միայն անդադար անց ու գրքե-ն են անում՝ ամբողջ օր բաղմաթիւ ֆայտոններ

Խմբագիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՇՐՈՒՆ

Типогр. Главн. Упр. Главн. нач. гражд. час. Дор.-Мелик. ул. каз. д.